

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-563/12

**BDV Hungary Trading Kft.
przeciwko**

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria)

Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 146 — Zwolnienia w eksporcie — Artykuł 131 — Warunki ustanawiane przez państwa członkowskie — Przepisy krajowe wymagające, by towar przeznaczony na eksport opuścił obszar celny Unii Europejskiej w sztywnym terminie 90 dni od dostawy

Streszczenie – Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 grudnia 2013 r.

Harmonizacja ustawodawstw podatkowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Zwolnienia — Zwolnienia w eksporcie — Dostawa towarów wysyłanych lub transportowanych poza Unię Europejską — Przepisy krajowe uzależniające możliwość korzystania ze zwolnienia od dokonania czynności transportu poza Unię w terminie 90 dni od dostawy — Niedopuszczalność

(dyrektywa Rady 2006/112, art. 131, art. 146 ust. 1)

Artykuł 146 ust. 1 i art. 131 dyrektywy 2006/112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one istnieniu uregulowań krajowych, zgodnie z którymi w ramach dostawy na eksport towary przeznaczone na eksport poza Unię Europejską muszą opuścić terytorium Unii Europejskiej w sztywnym terminie wynoszącym trzy miesiące lub 90 dni następujących po dniu dostawy, jeżeli samo przekroczenie tego terminu skutkuje ostatecznym pozbawieniem podatnika prawa do zwolnienia tej dostawy z podatku.

W tym względzie z terminu „wysłane”, użytego w art. 146 ust. 1 lit. b) owej dyrektywy wynika, że eksport towarów następuje, a zwolnienie dostawy na eksport ma zastosowanie, gdy prawo do rozporządzania tym towarem jako właściciel zostanie przekazane nabywcy, a dostawca wykaże, że towar został wysłany lub przetransportowany poza Unię i że w następstwie tej wysyłki lub tego transportu opuści fizycznie terytorium Unii. Artykuł ten nie przewiduje warunku, zgodnie z którym towar przeznaczony na eksport musi opuścić terytorium Unii w dokładnie określonym terminie, żeby najdowało zastosowanie zwolnienie w eksporcie określone w tym artykule.

Niemniej, jak wynika z art. 131 omawianej dyrektywy, zwolnienia określone w rozdziałach 2–9 tytułu IX tej dyrektywy, gdzie mieści się jej art. 146, stosuje się na warunkach ustalanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania tych zwolnień oraz zapobieżenia wszelkim możliwym przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużyć. Ponadto państwa członkowskie muszą przestrzegać ogólnych zasad prawa wchodzących w skład porządku prawnego Unii, do których należą w szczególności zasady pewności prawa, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Zatem zasadniczo państwa członkowskie mogą ustanowić rozsądny termin do eksportu, w celu upewnienia się, czy towar podlegający dostawie na eksport rzeczywiście został wywieziony z Unii. W istocie nałożenie na sprzedawcę towaru przeznaczonego na eksport dokładnego terminu, w którym towar ten musi opuścić obszar celny Unii, stanowi odpowiedni środek do realizacji tego celu. Jednak taki termin nie powinien wykraczać poza to, co jest do tego celu niezbędne.

(por. pkt 24–29, 34–36, 42; sentencja)